

زنده باد زمین

۱

در مقایسه با ساکنان مناطق جنوبی جهان، میانگین مصرف نفت، گاز و ذغال سنگ هر یک از ساکنان شمالی، ده برابر است. در مناطق جنوبی تنها یک درصد از افراد صاحب اتومبیل هستند و به طور کلی تجربه‌ی همزمان شکمبارگی و روزه‌داری بر سر سفره‌ی محیط زیست را می‌توان چنین خلاصه کرد: ۲۵ درصد از جمعیت روی زمین مسئول ۷۵ درصد از میزان آلودگی است و این اقلیت خوشبخت کاری ندارد که ۱/۲ میلیارد از ساکنان زمین از دسترسی به آب آشامیدنی محرومند، و یا این که ۱/۱ میلیارد نفر شب‌گرسنه به خواب می‌روند. امروز «انسانیت» خود را مسئول ویرانی‌ی منابع طبیعی، آلودگی هوا، خاک و زمین نمی‌داند. قدرت‌های حاکم از این مسئولیت‌ها شانه خالی می‌کنند و شاید در این اندیشه‌اند که اگر زمین نشد سیاره‌های دیگر نیز وجود دارند.

۲

امروز، زیبایی زیباست اگر بتوان آنرا فروخت؛ عدالت عادلانه است اگر بتوان آنرا خرید. جهان ما، اینک، زیر فشار شیوه‌های زندگی می‌میرد. ما فلج می‌شویم، آنهم توسط ماشین‌هایی که شتابناک ما را از شهرهایی که باید مرکز دیدارها و با هم بودنمان باشد، جدا می‌کنند. امروز، واژگان بی‌معنا می‌شوند، همچنان که سبز دریا و آبی آسمان رنگ می‌بازند؛ رنگی برگرفته از خزه‌های شکوهمندی که پس از سه میلیارد سال از بازدم اکسیژن خود فرو می‌مانند.

۳

آیا ستارگان ما را می‌پایند؟ آنها با هراس و شگفتی چشم بر زمین دوخته‌اند که این چنین دیوانه‌وار در نابودی خود شتاب می‌ورزد، آنها شاید برای بقای خود نگرانند زیرا می‌دانند که زمین بر خود بسنده نیست و هم‌اکنون تسخیر دیگر سیارات را آغاز کرده است.

ادواردو گالیانو

برگردان: مریم آزاد